

163.

3. číslo

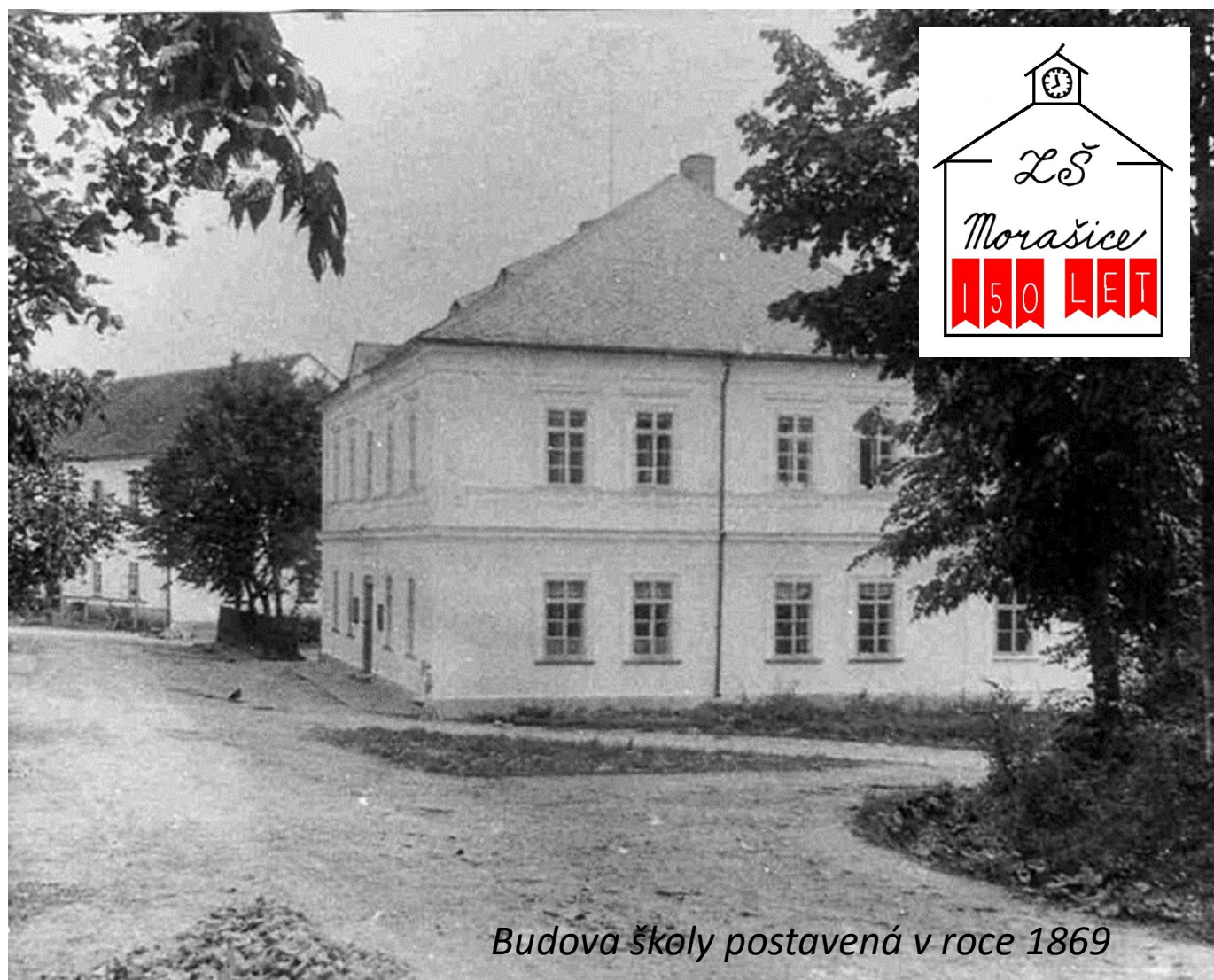
školního

časopisu

v roce

2018/2019

Možná, že Alfred Nobel objevil dynamit...
...ale my jsme ho zapálili !!!

Budova školy postavená v roce 1869

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích

Obsah

Sympaťák.....	3
Karneval.....	4
Masopust.....	5
150 let školy.....	6—9
Vaříme.....	10
Vysvědčení.....	11
Vyrábíme.....	12
Jednou větou.....	13
Praha.....	14
Knihy.....	15
150 let školy.....	16
Drby.....	17
Zábava.....	18
Zima.....	19
Vyučování.....	20
Soutěže.....	21
Inzerát.....	22

Slovo šéfredaktorky....

Milí čtenáři, milé čtenářky...

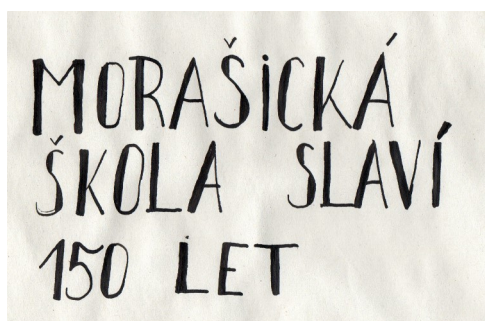
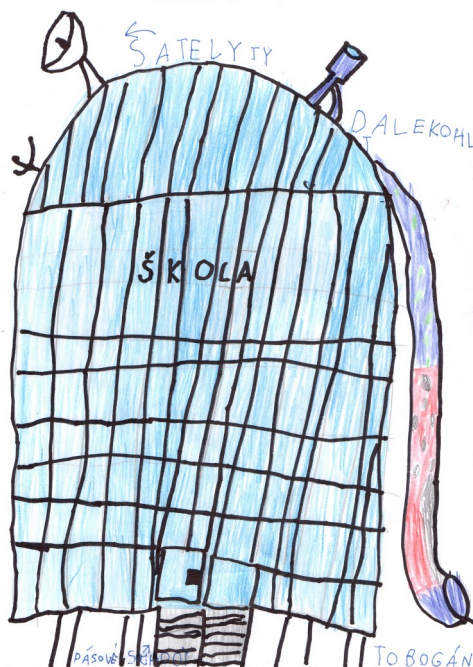
Milí čtenáři nebo čtenářko našeho školního časopisu Třesk, děkuji, že sis koupil toto nové číslo. Jak sis asi mohl všimnout, nejen v našem časopise, ale i na nástěnce se objevil plakát s nápisem 150 let naší školy. Ano, je to tak. Tento rok (příští školní rok) naše škola oslaví 150 let. I naše nové číslo je proto založené na tomto tématu. Můžeš si zde přečíst porovnání, jak to vypadalo dřív a jak dnes. Zajímá tě, jaké se dřív nosily školní tašky, účesy a jaké byly tresty? Tak neváhej a začni číst! Ty jsi ještě tady? No, tak jestli jsi ještě zůstal,

mám pro tebe nabídku. Jestli chceš být součástí naší rady, což znamená psát články, fotit fotky, kreslit ilustrace nebo zpovídat lidi a samozřejmě si užít spoustu zábavy, můžeš přijít ve středu na naši radu. Rádi tě tu uvidíme. Šéfredaktorka
Kamila Kusá, 9. třída

Ještě jsme nestačili oslavit 150 let naší školy a už můžeme vidět, jak škola bude třeba vypadat za dalších 150 let.

Jakub Rejman, 1. třída

Farmářky hledají sympaťáka

Ve čtvrtek 31. ledna děvčata z 9. třídy uspořádala v tělocvičně akci pod názvem Farmářky hledají sympaťáka. Na farmářky se proměnily Bára Joštová a Kamila Kusá, které nejen hledaly mezi chlapci sympaťáka, ale také celou akci moderovaly. Do soutěže se přihlásilo pět chlapců: číslo jedna David Záruba, dvojka Jan Nádvorník, trojka já, Marek Nantl, čtyřka Ondřej Žitka a pětka Valentino Salfický. Museli jsme splnit jedenáct soutěží. První soutěž spočívala v tom, že se musel co nejdříve nabrat „hnůj“ /to byly malé kousky polystyrenu/ do kolečka a pak prokličkovat slalom a vyspat ho do krabice /do hnojiště/. V druhém úkolu jsme museli co nejrychleji vykopat, omýt, oloupat a nakrájet brambory a dát je do hrnce. Třetí úkol byla vědomostní soutěž, která probíhala tak, že nám děvčata ukazovala obrázky a různé modely strojů a my jsme je museli poznávat. Tato soutěž mě bavila asi nejvíc. Soutěž mně celkově velmi bavila, ale měl jsem problém, abych překonal svoji trému. Vyhrál Jan Nádvorník.

Marek Nantl, 8. třída

Přípravný tým dívek, který se podílel na školní akci Farmářky hledají sympaťáka

Poznáváčka

Vítěz Jan Nádvorník

V teplém létě není vždy kokrhající kohout příjemnou záležitostí...

Sympatičtí farmáři

Karneval aneb Zachraňte hvězdičku Kamilku

22. února 2019 jste se mohli zúčastnit v tělocvičně Základní školy v Morašicích karnevalu. Pod názvem Zachraňte hvězdičku Kamilku jsme pro vás vymysleli spoustu her, zábavy. Nebylo to však tak lehké, jak se zdá. Na začátku se řešil nápad, pak vhodné jméno pro naši hvězdičku, ale snad se nám to povedlo. Přípravy byly velmi náročné, vymyslet hry pro větší a pro malé zároveň nebylo lehké. Já a moje pomocnice Zuzka Famfulíková a Adéla Bauerová jsme si pro vás připravily hry jako například házení planetek do pomyslné černé díry, posílání planetek tunelem, navlékání prstence na Saturn, sbírání ztracených hvězdiček... Hry byly doplněny přímo úchvatnými tanci, které si malá děvčata sama bez něčí pomoci nacvičila. I my jsme mysleli na tance, proto jste tančili

makarénu či ptačí tanec. Každý návštěvník karnevalu si přinesl baterku či jiné světýlko a ty jsme využili také na další tanec. Od rána už byly děti nervózní a těšily se na patnáctou hodinu, kdy karneval začínal. Vše rychle utíkal, někdy jsme zjistili, že hru špatně vysvětlujeme a že děti vše nepochopily. To jsme však hned napravili. Vrcholem byla tradiční židličková. Než však přišla, praskali jsme ještě balónky. Také jsme zachránili smutnou hvězdičku Kamilku, která se na konci karnevalu krásně rozzářila a ve vesmíru bylo všechno tak, jak má být. Třešničkou už byla židličková a pak už jsme trsali my starší. Moc jsem si to užila a doufám, že i ostatní.

Tereza Čepicová, 6.třída

Smutnou hvězdičku Kamilku se podařilo dětem rozesmát

Všichni tanečníci sklidili velký potlesk

Masky byly velmi originální

Soutěžilo se a soutěžilo...

Kamilka už svítí...

Masopustní veselí

1. března se v naší škole konal masopust. A když říkám v naší škole, tak to myslím doslova, protože letos byl poprvé v naší tělocvičně. Nejdříve ale samozřejmě jako každý rok jsme to museli potvrdit u pana ředitele a pana starosty. Pak se nám představily všechny maškary. Poté následoval program od každé třídy. Mohli jste vidět písničku Já muzikant, zabíjačku v Kotěhůlkách, zaspívat si krásné písně a zhlédnout lidové a moderní tance, včetně mazurky a polky. Co jsem tak různě slyšela, moc se to v tělocvičně nelíbilo. Hold průvod je průvod, takže se příští rok můžete těšit opět na starý dobrý průvod po vsi.

Kamila Kusá 9. třída

Poprava kobyly

Polka 9. třídy

Masopust

Zabíjačka v Kotěhůlkách

Nevěsta a ženich

Kamila Kusá v roli Laufra

Když mě vzali do průvodu

Když mě vzali do průvodu,
převlékli mě za koně,
vypadal jsem jako ma-ška-ra,
jak ti všichni kolem mě.
Svázali mě do provazů,
začali mě učit,
jak má správný koník býti
a svůj průvod chrániti.
Na vesnici po průvodu k jídlu jsem se
přitulil,
já vzpomněl jsem si na svou klisnu,
krásně jsem si zabulil.
Když příklusala po půl roce,
smrtáka tu potkala,
řekl jí, že má zrovna volný kvartýr,
tak se setnout nechala.....

*Rozvernou masopustní píseň přebásnily
A. Bauerová, K. Jánová, 8. třída*

Tanec dívek z 6. třídy

Připomínáme si 150 let naší školy

Začneme panem ředitelem Karlem Kovářem

Neodmyslitelnou osobností naší školy je rozhodně pan ředitel. Proto je jasné, že jsem se ho musel zeptat na jeho kariéru spojenou se školou.

A vzal jsem to od píky. Jeho zkušenosti se školstvím začaly tak jako nám všem na základní škole, další zkušenosti sbíral na střední a pokračoval na vysoké škole, tu už pravděpodobně někteří z nás minou. A to vše zúročil jako třídní učitel, zástupce ředitele, tak ho někteří naši rodiče pamatují, ale pro nás je to **PAN ŘEDITEL KAREL KOVÁŘ.**

(Nezaměňujte Kovy - je někdo jiný, alespoň doufám)

Prošel jste už úplně celou školu? Které místo pro vás bylo nejzáhadnější, nejtajemnější?

Tady v morašické škole? Nejzáhadnější a nejtajemnější byla určitě půda, kde se ukrývalo spousta starých materiálů, které se tam odkládaly. Asi určitě půda.

My vás pamatujeme jako pana ředitele, odkdy jím jste?

Ředitelem jsem od roku 1994.

Pro naše rodiče jste byl zástupcem ředitele, pamatujete si kdy, ve kterých letech?

Zástupce ředitele školy jsem dělal od roku 1982.

Byl jste někdy třídním učitelem? Popř. bavilo vás to?

Třídním učitelem jsem byl od 1975 do roku 1980. No, bavilo mě to, no, měl jsem asi 3 třídy celkem, než jsem se stal zástupcem ředitele, pak už jsem neměl funkci třídního učitele.

Mnoho generací vzpomíná na vaše „odměny za pilnou práci“. Mamka si pamatuje na písemné dělení, já znám převody jednotek. Tenhle efektivní způsob výuky jste vymyslel sám? Uvažujete o tom, nechat si tenhle nápad patentovat?

Patentovat asi ne. No, protože když někdo nedělá to co má, tak si myslím, že není dobré aby psal, že se nechová dobře atd., ale že je lepší, když si bude trénovat převádění jednotek, násobení, dělení, že mu je prospěšnější.

A tenhle nápad jste měl sám?

Ano. To jsem si vymyslel sám.

Co považujete za svůj největší úspěch za působení na škole? Jaké máte plány do budoucna?

Největší úspěch, to je poměrně složitá otázka. Co se vydařilo...

To je zajímavá otázka. *(Pan ředitel váhal.)* No, možná, že se podařilo, po stavební stránce. Dá se za úspěch považovat, že se podařila realizovat výměna oken, která byla hodně stará, už z roku 1938. A myslím, že prospěla i úprava dolní chodby, kdy se tam upravil vchod do školy. To jsou stavebně největší úpravy včetně fasády, která dala vzhled škole takový, jaký má teď. Takže: úprava fasády, výměna oken a úprava chodby.

Smím-li se ptát, zajímalo by mne, jakým jste byl vy studentem, na druhém stupni a později střední či vysoké škole?

Tak na základní škole jsem studoval s vyznamenáním, to jsem míval po všechny ročníky, na střední škole už to nebylo tak slavné, tam už se dostavily i slabší známky a na vysoké škole, to jsem absolvoval asi tak s průměrem, dalo by se říci.

Myslíte, že jste nejdéle působícím ředitelem na této škole nebo v našem okolí?

Tady na škole, si nejsem jistý, ale myslím si, že tu působili i delší dobu ředitelé, že nejsem nejdéle působícím ředitelem. Nejdéle zde sloužil pan řídící Ferina, který zde působil v letech 1890- 1920. *(Pan ředitel tuto informaci dohledal v kronice školy).* A tady teď v oblasti Litomyšle jsem asi nejdéle působícím ředitelem.

Znáte knížku "Ovšem Kovy" autora Karla Kováře? Máte ji? Už jste ji četl?

O autorovi jsem slyšel, ale knihu nemám, ani jsem ji nečetl.

Pane řediteli, děkuji za váš čas i zajímavé odpovědi.

Ptal se Theodor Josef Lapáček, 8. třída

Připomínáme si 150 let naší školy - nej... vzpomínky

JÓÓ, FYZIKA.....

Dozvěděl jsem se, že před mnoha lety nebyla třída dnešní fyziky nijak vzhledná. Uspořádání prý bylo stejné, ale vše takové šedivé. Na oknech visely zátahy z tuhého a pevného materiálu podobnému vojenské celtě, což už samo o sobě nabízelo spousta možností, jak určitě uznáte. Většinou se za ně schovávalo, někdy se o přestávce zatemňovalo, ale daly se využít i jinak. Ve třídě jsme měli dva spolužáky menšího vzrůstu a ti jednou vymysleli dobrou zábavu. Oba byli dobří sportovci, tak si řekli, že si dají závod ve šplhu a k tomu využili právě zátahy. Bylo odstartováno a žáci X a Y vyskočili a šplhali nahoru. Ale ještě než se stal někdo vítězem, přišel do třídy pan učitel Karel Kovář. Jistě uznáte, že ne každému se poštěstí, aby se na pana ředitele při jeho výšce díval shůry. Žákům X a Y se to poštěstilo, protože viseli už téměř u stropu. „Co je to tu za opice?“ řekl. Oba museli pochopitelně slézt a celá třída musela počítat příklady, jak jinak než na písémné dělení.

Adam Blahoslav Lapáček 6. třída

Na co vzpomíná moje mamka

Připravila jsem si pár otázek a položila jsem je mojí mamce, abych zjistila, jaké to bylo před třiceti lety ve škole, kde se teď vzdělávám i já. Myslím, že jsem se také dozvěděla spoustu zajímavých věcí a v některých případech bych chtěla zkusit chodit do školy jako moje mamka, ale někdy bych nic neměnila.

Od kolikáté třídy jsi chodila do Morašic?

Od druhé třídy.

Jsi na škole měla nejradši?

Školní klub se Stáňou Coufalovou.

Jaké předměty jsi měla nejradši?

Fyziku a přírodopis.

Jakého učitele jsi měla nejradši?

Paní učitelku Linhartovou.

Jaký byl tvůj nejlepší zážitek ze školy?

Když jsme jako třída vyhráli sběr papíru a za odměnu jsme dostali velký dort ve tvaru Mickey Mouse.

Jaký byl tvůj nejhorší zážitek?

Když spolužačka onemocněla žloutenkou a celá škola si musela preventivně mýt ruce chloraminem.

Měla jsi ráda domácí úkoly?

Ne, nesnášela jsem je.

Měla jsi ráda obědy?

Ano, měla, nebyla jsem mlsná.

Petra Hynková, 7. třída

Co

Historické průšvihy

Když jsem se ptal rodičů, jak se žilo v morašické škole za jejich působení tam, zjistil jsem, že byli podobně „tvůřiví“, „vynalézaví“ a „hraví“ jako my. Takže se mi zdá, že ta naše generace není ani lepší ani horší, jak občas slýcháme.

Házení mokrou houbou se vyskytovalo a řešilo už za dětství našich rodičů, a jak jsem byl upozorněn, i některé paní učitelky navštěvovaly tuto školu. Samozřejmě ony byly vzorné žákyně, ale i v jejich třídách se taky házelo houbou nebo křídami. A moc bych se divil, kdyby se tomu tenkrát spíš nesměly, než že by spolužáky napomínaly.

Samozřejmě vzduchem občas zasvištěla i nějaká svačina nebo její část. A pokud se nestačila včas zastavit o vhodného spolužáka, obtiskla se na zdi.

Ovšem vyšší level byl, když celá třída během jedné vyučovací hodiny poslala všechny penály do řady u okna. Okna, vzhledem k teplému počasí, byla dokořán. A penály postupně opustily učebnu a ocitly se na dvorku u garáže. Bohužel v tu dobu tam právě procházel pan školník a a jeden penál ho zasáhl. Vtipné na tom je, že vyučující o odletu penálů ze třídy nic netušila.

Theodor Josef Lapáček 8. třída

Branné dny

Mamka nesnášela branné dny. Když byly branné dny, učili se o tom, jak poskytnout první pomoc, rozdýchat figurínu, ale taky co dělat při atomovém výbuchu, kde je kryt a tak. To jí nevadilo. Ale když si měli nasadit plynové masky, obléknout pláštěnky a na ruce a nohy dát pytlíky a takhle přistrojení dojít až na hřiště, to byl fakt trapas! Než prý došli na hřiště, všem se zamlžila sklíčka pro oči, a tak se od učitelů dozvěděli, že by nepřežili, protože měli masku špatně nasazenou. To se mi ulevilo, že tohle už dělat nemusíme!

Viktor Samuel Lapáček, 4. třída

Jak se měnilo oblečení žáků?

Rok 1925. Nejsou to žáci naší školy, ale dobře si prohlédněte délku kalhot či pokrývky hlavy.

Připravila Ema Dvořáková, 5. třída

Toto je rok 1957. Posunuli jsme se přibližně o třicet let. Na dolním obrázku zase o dalších třicet let. Na obou fotkách už jsou žáci naší školy. Tak porovnejte, jak se mění oblečení.

* ŠKOLNÍ 1984 - 85 *

Pokrývky hlavy

Škola tento rok slaví 150 let od svého vzniku, a proto píšu tento článek. Děti pochopitelně do školy musely už tenkrát chodit do školy nějak oblečené. Proto popíšu pár typů pokrývek hlavy, co se tenkrát nosily.

Placka Čepice dost podobající se kšiltovce, ovšem ze silnějšího materiálu. Má kšilt a na něm manžetový knoflík, aby se čepice dala zmenšit či zvětšit. Vyráběla se verze jak dívčí, tak chlapecká a dala se nosit po celý rok.

Slaměný klobouk Pochopitelně i slaměný klobouk, takzvaný slamák, nosily jak děti, tak dospělí. Nosil se spíše na venkově a o to víc důvod ho sem napsat. Klasický klobouk ze slámy opět pro chlapce i dívky.

Masaryčka Čepice zvaná podle našeho 1. prezidenta, který si tento střih oblíbil. Je podobná placce, ale má zvýšenou přední část.

Baret Baret nosili slečny, dámy i muži. Jedná se o kulatou pokrývku z plstě. Provedená byla v různých barvách a nosila se už mezi válkami, dále pak ve 30. a 50. letech minulého století. A nosí se i dnes.

Dobře, tohle je závěr tohoto článku a doufám, že vám trochu přiblížil módu 19. a 20. století, kterou nosili naši předchůdci do škol.

Blahoslav Adam Lapáček, 6. třída

OBĚDY

Všechno má svůj vývoj. Dnes se obědy objednávají a platí elektronicky. Už dávno se nekupují růžové lístečky zvané stravenky. Ještě dříve se v dnešním klubu stála fronta na stravenky a žáci hlásili "bez střed a pátků". Paní vystříhla dvě řady stravenek, děti zaplatily a odešly. A pak se řešilo, kdo zapomněl stravenku a jestli ji má každý podepsanou. Jídelna byla v dnešní družině a co dnes stojí regál na tašky bylo okénko na odnášení talířů a pod ním stály kbelíky na zbytky a lžíce, vidličky a nože. A služba nalávala polévku přímo v jídelně, která byla v dnešní 1. třídě.

Asi nemusím psát, jak je to dnes. Chodíme do areálu MŠ a vše je pohodlnější a příjemnější.

Co je po léta stejné, jsou brblající žáci, kteří si stěžují, že jim obědy ve škole nechutnají. Polévky se odmítaly a dodnes odmítají, ale stejně si chodíme přidávat, když je něco podle našeho gusta.

Byly doby, kdy se na školních pozemcích pěstovala zelenina a ovoce, které se pak používalo ve školní kuchyni. Na to vzpomínají naši rodiče, ale i prarodiče.

Také jsem se dočetl, že za druhé světové války nebylo dost dobře možné provozovat takovou školní jídelnu, protože všechno jídlo se odevzdávalo a muselo být evidováno. To už si nedokážeme představit.

Tak dobrou chuť a paním kuchařkám dík a zdar!

Th. Josef Lapáček, 8. třída

Školní pozemek. Právě se betonují cestičky. Domeček stojí v místě dnešní hospody.

Nejdříve představíme paní kuchařku. Dříve se jmenovala paní Říhová, dnes Hendrychová. Pak představíme prostor. Dříve to byla kuchyň a dnes? Bingo! Většina poznala, že je to školní družina. Místo kuchyňských pomůcek ve stejné skřínce dnes najdeme pomůcky paní vychovatelky Fikejzové.

ÚČESY

Právě jsme zachytili účesy děvčat Hurychových

Na obrázku z třicátých let si všimněte účesů děvčat a také na krátko ostříhaných chlapců. Mě také zaujalo, jak sedí žáci po třech a ruce za zády. Dnes už nepředstavitelné. Jak se jim asi mohlo psát?

Pavčina Urválková, 5. třída

EMA v AKCI : Zelný salát podle babičky Aničky

Chcete-li v třeskuté zimě
zdraví zachovati,
neváhejte kysané zelí
jísti!

Potřebujeme:

sklenici kysaného zelí
tatarku dle chuti
kousek debrecínky či jiné uze-
niny

Připravíme si všechny suro-
viny

Uzeninu si nakrájíme na
malé kostičky

Kostičky nasypeme do větší
mísy se zelím

Přidáme tatarsku a vše dob-
ře promícháme. Podáváme
s pečivem.

**Dobrou chuť — tedy
na zdraví!**

Přeje EMA

Ema Dvořáková, 5.třída

V pondělí vaříme samé dobroty

V pondělí 18.2. jsme připravovali pивní rohlíčky. Na začátku jsme se dohado-
vali, kdo bude dělat těsto, ale nakonec jsem to dělala já s Terkou. Bylo to
spravedlivé, protože jsme si o to řekly jako první. Když bylo těsto částečně
hotové, tak přišla část dochucovací, a jelikož jsme dávali větší množství vše-
ho ostatního, tak jsme i pepře a soli museli dát víc. Jenže všeho s mírou. Teď
už vím, že s pepřem a solí se musí šetřit. No jo, učený z nebe nespádl!

Pavčina Urválková 5.třída

Ach, ty váhy a míry?!?

To je těstíčko....

*Nejlepší bylo, když jsme smažili řízky. Ta
vůně a ta dobrota!*

Ve čtvrtek 31. ledna byl prakticky normální den. To až do čtvrté hodiny. Tu hodinu jsme se neučili, protože všichni věděli, že se ve všech třídách rozdává pololetní vysvědčení. Všichni jsme se posadili s očekáváním do lavic. Poté přišla naše třídní učitelka paní Dušková a nejprve nám oznámila, že dva lidé mají samé jedničky. Já jsem stejně věděl, kteří to jsou, protože jsou to vždy stejní lidé. Také řekla, že devět lidí má vyznamenání a já z nimi. A konečně začala vyvolávat v tom bude mít nějaké pořadí, nejhoršího, ale očividně ne. Nebyl jsem mezi prvními a pomalu jsem si začínal dělat starosti. A potom jsem konečně uslyšel svoje jméno. Došel jsem k paní učitelce, podal jsem si s ní ruku a ona mi řekla, že mám zbytečné dvojky z některých předmětů. Poděkoval jsem jí a šel zpět. Když jsem si sedl, podíval jsem se a zjistil jsem, že mám vyznamenání. Mohu říct, že se mi docela ulevilo. Takže pro mě vysvědčení dopadlo dobře. A doma byla spokojenost a oslava.

VYSVĚDČENÍ

Blahoslav Adam Lapáček, 6. třída

1
2
3
4
5

Jak si vyrobit vlastní kšandy?

Nemáte kšandy a moc je potřebujete? Nemůžete najít svoji velikost? Pomůžu vám! Potřebujete: pružnou gumu a klipsy, které budou držet kalhoty (nejlepší pro mne byly klipsy ze záclon). Naměřte si délku gumy, ke které pomocí jehly a nitě přišijete klipsy. Poté přicvaknete na zadní část kalhot a přes kříž je dáte na ramena, nakonec přiděláte přední klipsy na přední část kalhot a je to. Drží už kalhoty?

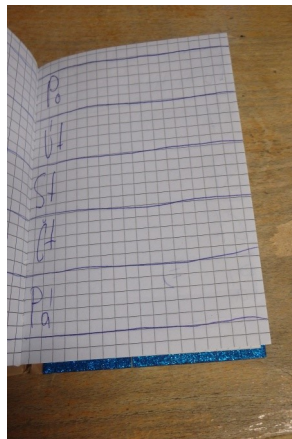
Petra Hynková, 7. třída

Jak na ošklivý diář?

Chtěli jste si koupit diář na nový rok, ale nenašli jste žádný podle svého vkusu? Neváhejte a pojdte si se mnou z ošklivého diáře vyrobit bláznivý či vkusný deník! Budete potřebovat: všemožné věci, co je třeba na vyrábění, např.: chlupaté kuličky, chlupaté drátky, korálky, tavnou pistoli, ozdobné izolepy a mnoho dalších. Teď už jen stačí zapojit svoji představivost a polepit svůj prozatím ošklivý diář všemi možnými věcmi, mně třeba vyšlo toto: a najednou se vyklubal nový diářek, krásný podle mého vkusu.

Petra Hynková, 7. třída

Tuto hru jsme nevyrobili v klubu, ale za to ji v klubu velmi rádi hrajeme. Přijďte si to také vyzkoušet!

Vyrobít sama sebe a ještě tomu z hlíny není vůbec jednoduché. Vy čtenáři můžete posoudit, jak se to podařilo Emě Dvořákové

Školní sboreček vystupoval i v Sedlištích

Oblíbená literatura čtenářů 6. třídy

V klubu natíráme novou skříňku připravenou pro lego

Dramaťák byl v divadle v Hradci Králové na romantickém představení Radúz a Mahulena.

Malí matematici mají stále plno práce

Krásná vysvědčení dostali i malí hráči na flétničky

Zkoušíme, jestli bychom uměli jíst čínskými hůlkami

Přes osmdesát valentinek bylo posláno u nás ve škole na sv. Valentina.

Jednou větou

Ledová Praha

Jako každý rok se koná Ledová Praha. A jako vždy jsme se všichni sešli na vlakovém nádraží v Chocni. Potom jsme odjeli vlakem do Prahy. Nejdřív jsme šli do muzea Království železnic. Jestli jste tam ještě nebyli, tak vám povídám, že se tam musíte podívat, protože tak malé vláčky jste sto procentně nikdy neviděli. Jestli neobdivujete vláčky, tak vás mohu ujistit, že tam mají i malé traktory, letadla a těch malých lidiček a domečků. Když jsme tam skončili, tak jsme se před muzeem vyfotili. Já teda se teda zrovna snažila nebýt na fotce, ale nejspíš se mi to asi nepodařilo. Poté jsme šli do letohrádku Kinských, kde je velice hezká zahrada a uvnitř probíhala výstava trampingu a národopisné tradice. Což bylo velice zajímavé, výstava starých kytar, batohů, zpěvníků a spoustu jiných věcí. Tam jsme taky svačili. Nad letohrádkem je velice krásný vodopád, u kterého jsme se fotili. Od vodopádu jsme šli nahoru až k Petřínu a tam jsme obdivovali zrcadlové bludiště. Abych to upřímně řekla, tak to bludiště bylo dost nudné, protože tam nebyly cesty, ale cesta, která vedla do minimálnosti s asi deseti zrcadly, takže to nebudilo dojem bludiště, ale jen místnost se zrcadly. Odtamtud jsme jeli Petřínskou lanovkou dolů, kde jsme se podívali na pomník obětí komunismu. Nakonec jsme měli rozchod na Václavském náměstí. Tam si každý něco koupil. A pak jsme hurá na vlak. Výlet se podle mě vydařil a určitě pojedou příští rok zase!

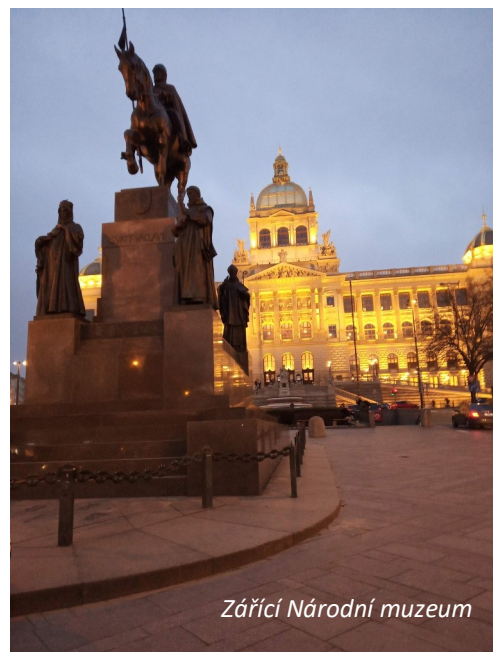
Petra Hynková,
7. třída

Kinského zahrady

Praha

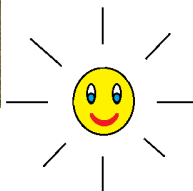

Zářící Národní muzeum

Jarní sluníčko už přitahuje k jarním sportům

Při hodinách vlastivědy si žáci páté třídy sehráli scénku, jak to vypadalo s Lomikarem. Myslíme, že se jim to povedlo.

Bible - kniha knih

S panem Kadlecem jsme měli v 8. třídě program na téma bible. Mluvili jsme o tom, kdo bibli sepsal. Mluvili jsme též o bibli jako o knize, také o tom, jaký význam má pro věřící i pro ostatní. Hráli jsme i scénku na motiv příběhu o krásné Brabatše. Mnozí zjistili, že bible není jen velká tlustá kniha pro nějaké kostelní svatoušky, ale o mnoho více.

Th. Josef Lapáček, 8. třída

Knihovna Litomyšl

Ve středu 13. února jela paní učitelka Renzová se čtyřmi žáky do litomyšlské knihovny vypůjčit si knihy, které u nás ve školní knihovně nejsou. Vypůjčili jsme padesát tři nových knížek různých žánrů. Mě nejvíc oslovily dvě knížky a to dva poslední díly edice Odkaz dračích jezdců Brisingr a Inheritance

Marek Nantl, 8. třída

Knihomolení

KNIHOMOLENÍ je to, že si každý žák musí přinést svoji knížku a číst si ji. A potom když paní učitelka řekla konec, tak nám dala papír, na kterém byly otázky a my jsme je museli zodpovědět. Pak celá třída musela namalovat obrázek z té knihy a jednu větu. A obrázky se vystavily na velké chodbě.

Sebastian Záleský, 4. třída

Ve středu proběhlo opět Knihomolení. Celá škola si tedy první hodinu četla. Kdo chtěl, mohl si čtení zpestřit čajem. Hodina utekla jako voda, a než jsme se nadáli, byl zase čas se připravit na další hodinu.

Kamila Kusá, 9. třída

Nabídka knih pro možné čtení

Jak to bylo jinak...

- jídelna byla na dolní chodbě /tam, jak je 1.třída/
- kuchyň byla tam, jak je dnešní družina / čti strana 9/
- přespolní chodili hodně pěšky nebo jezdili na kole
- v zimě nejezdily autobusy a někteří Říkovičtí spali u Morašáků
- nejdříve se chodilo do školy 8 let, pak chvíli 9 let a pak zase 8 let
- do školy se chodilo v teplácích /to se dnes také opakuje/
- byly jen školní a domácí sešity/ žádné pracovní/
- ráno se ve škole nemohly psát úkoly
- k zubaři se chodilo povinně, přijel autobus, v něm byla ordinace a postupně se chodilo po třídách
- dříve se chodilo do školy od Stříteských /viz titulka/
- tam, kde je antuka, tak tam bylo přes zimu kluziště. To se muselo pravidelně za mrazu stříkat.
- místo zadního hřiště na fotbal, bylo pole a tam se pěstovaly brambory a také tam byl sad
- na školní zahradě se pěstovala zelenina, která se zpracovávala ve školní jídelně
- přes prázdniny tam byly služby na zalévání zahrady
- v 1955 bylo ještě hřiště za Rychtou
- místo klubu bydlel pan ředitel s rodinou, jeho manželka učila ve škole
- tam, kde je dnešní 3.-4.třída, byla školka
- topilo se koksem/chvíli bylo velké teplo a chvíli zima/
- tábořilo se u pramene Fialy, ze skladu ve škole se přivezly stany, vařilo se v kotlíkách
- když byla velká přestávka, tak se muselo 20 minut korzovat po chodbě nebo na chodníku před školou
- na bidýlku byla normální třída
- aktovka se dědila ze sourozence na sourozence a musela vydržet celou školní docházku, oblečení se také často dědilo
- když se šlo do školy, školník stál u dveří a kontroloval čistotu bot, kdo je měl špinavé, musel si je okamžitě vyčistit
- byl předmět pracovní činnosti, kde se hodně vyrábělo ze dřeva a holky zase vařily

S panem Hájkem rozdíl mezi dnešní morašickou školou a školou před padesáti lety hledala

Ema Dvořáková, 5.třída

Školní tašky

Jaké nosíte do školy aktovky nebo spíše už batohy? Dnes mají školní tašky tolik barev, tvarů, doplňků... , ale dřív tomu tak nebylo. Představte si, že všichni měli tašky skoro stejné. Byly hnědé, kožené a malé. Dřív sešitů moc nenosili a neměli ani penály, takže taška nemusela být tak velká, jako je máme dnes. Co myslíte, chtěli byste nosit takovéhle aktovky do školy?

Tašky a batohy různých barev a tvarů, a dokonce opatřeny reflexními prvky

Kamila Kusá, 9. třída

V poslední době, to asi jak nastoupilo teplejší období, je nebezpečno chodit pod okny školy. Tu vyletí šiška, tu vyletí křída, tu vyletí rohlík. Co můžeme čekat příště? Že by třeba stovka nebo snad tisícovka? Či mobil? Uvidíme!

DRBY

Tato pořádná pusa něco sní!!!!

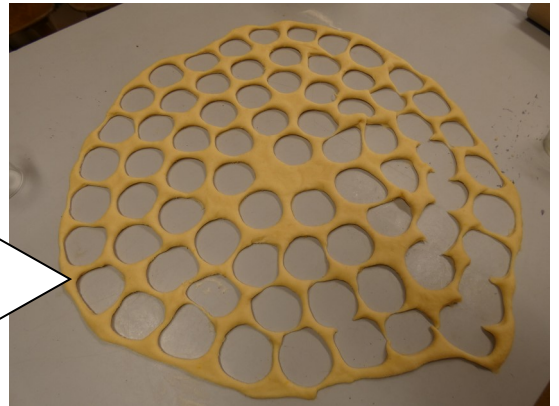
Žák ze třídy x má velmi rád fyziku, a tak se rozhodl, že otestuje, zda gravitační zákon platí i pro přilepené tyčinkové lepidlo. Uchopil lepidlo do pravé ruky a vši silou ho hodil směrem ke stropu. A hle, lepidlo nespadlo. Zůstalo přilepené na stropě. Příště ještě musí domyslet, jak ho sundat dolů, protože lepidlo tam bylo ještě den potom.

Až půjdete okolo farní zahrady, podívejte se na prasklý kámen. Ten je totiž důkazem o tom, že dva žáci X a Y si zkoušeli jeho tvrdost. Jak? Jemnou strkanicí, která se však trochu obrátila v tvrdší soubor. Nos a kámen nebyla dobrá kombinace. Kdo myslíte, že vyhrál? No jasně, kámen. Tak ještě dnes tam můžete vidět kapky krve.

Pozor! Pozor! Stále tě něco sleduje!

Děvčata v předmětu pracovní činnosti takto krásně vyšívá. Je to nejmodernější výšivka na školní lavice.

Všude samá kočka.....

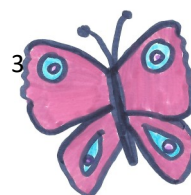
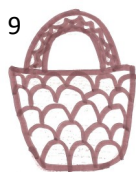
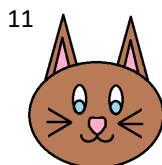
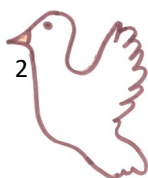
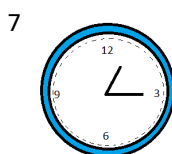
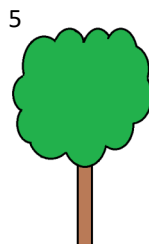
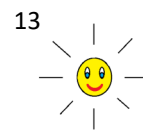

Kam se vydaly boty v naší šatně?

Křížovka

	u								
			t						
						t			
					v				
		s							
		t							
							n		
			l						
					í				
					a				
							k		
							p		
							n		

Petra Hynková, 7.třída

Osmisměrka

Leden, zima, voda, sníh, prázdniny, sněhulák, čepice, šála, vložka, led, teplo, mráz, cukrový, brusle, lyže

h	v	w	e	l	s	u	r	b	s
k	c	ž	n	g	h	í	n	s	o
d	y	u	a	m	a	e	h	n	e
l	e	m	k	a	k	h	a	ě	c
v	i	l	ý	r	č	d	k	h	i
z	t	e	p	l	o	r	j	u	p
á	o	d	c	v	l	v	k	l	e
r	a	e	k	p	v	l	ý	á	č
m	f	n	š	á	l	a	k	k	a
v	y	n	i	n	d	z	á	r	p

Petra Hynková, 7. třída

Vtipy

Přijde takhle jednou jedna holka na návštěvu ke kámošce a jak tak popíjejí kafe, přijde do obýváku černá kočka a říká: "Neviděly jste tady někde dnešní noviny?" Holka zmateně kouká, ale její kámoška ji uklidňuje: "Nenech se zmást, ona si akorát prohlíží obrázky."

Sedlák přijímá nového kočího:

"A rozumíte koním?"

"Proč? Něco říkali?"

Zajíc, liška a medvěd hrají karty. Medvěd najednou zakřičí: "Ještě jednou tu bude někdo švindlovat a já mu dám přes tu jeho rezavou hubu!"

Theodor Josef Lapáček, 8. třída

S družinou, když byl sníh, jsme na hřišti začali válet koule. Pak jsme se rozhodli, že je zkusíme doválet až ke škole. Koule byly však tak obrovské, že nám už nestačily síly a koule jsme museli zaparkovat na návsi.

Jan Kopecký, 3. třída

ZIMA
ZIMA
ZIMA
ZIMA

Když jsme stavěli na zahradě u babičky sněhuláka, tak zrovna sněžilo. Sněhulák byl překrásný a strašně roztomilý. Ale druhý den měl milý sněhulák smůlu. Přišla obleva a sněhulák se ohnul a začal se ztrácet.

Ema Dvořáková, 5. třída

ZIMA ZIMA ZIMA ZIMA ZIMA ZIMA ZIMA ZIMA ZIMA

Lýžařské závody v Morašicích? Dnes je to neuvěřitelné. Ve školním roce 1957-1958 to vypadalo tak, jak vidíte na fotografiích. Závodníci před naší školou a těsně před závody.

Na této fotografii se děti radují, že si mohou alespoň chvíli užívat napadlého sněhu. Ta trocha sněhu stačí sotva na jízdu na bobech.

Neobyčejná hodina přírodopisu

Nadešla hodina přírodopisu a já přinesla vypreparované nohy všelijakých ptáků. Tyto nohy by se na první pohled zdály jako umělé, ale byly z opravdových ptáků, paní učitelka donesla z kabinetu různé druhy vycpaných ptáků a my se snažily najít ptáka, který by měl stejné nohy jako ty, co jsem přinesla.

Dvojici jsme utvořili třeba s volavkou, ta má dlouhé nohy, nebo krkavec, ten má zase nohy menší, ale silnější. Byla to docela zajímavá hodina přírodopisu.

Petra Hynková, 7. třída

Martá Famfulíková získala už druhý titul nejlepšího brankáře TJ Sokol Morašice. Podívejte, jak jí to sluší! Blahopřejeme!

E.Dvořáková, 5. třída

Zábavné mikroskopování

6. třída na tento den určitě nezapomene. Byla to naše 1. laboratorní práce. Myslím, že všem se to líbilo, protože jsme pozorovali různé maličké tvorečky. Třeba trepku velkou, různé plísně a další vzorky všeho možného.

Tereza Čepicová, 6. třída

Recitace

Školní kolo 20.2.2019

Postupující do oblastního kola v Litomyšli

0.kat.– 1.třída	J. Rovner
1.kat.-2.-3.třída	K.Medunová
2.kat.-4.-5.třída	S.V.Lapáček
	P.Urválková
3.kat. 6.-7.třída	A.B.Lapáček
	T.Čepicová
4.kat. 8.-9.třída	J.T.Lapáček
	B.Joštová
	A.Vopařilová

Sypali jsme ptáčkům

Jednou jsme šli na školní zahradu krmit ptáčky. Sypali jsme jim různá semínka a oříšky.

Anežka Dvořáková, 2. třída

Ptáčky, které najdeme na krmítkách, malovali sedmáci při výtvarné výchově.

Recituje J.T.Lapáček

Olympiády

Anglická olympiáda

Dne 15.1.2018 se odehrálo již tradiční, školní kolo anglické olympiády. V úterý v poledne jsme počkali a poté nás jednoho po druhém začali vyučující angličtiny volat do knihovny. Já jsem šel z naší skupiny jako první. Když jsem přišel do místnosti a porota mi řekla „Hello“ došlo mi, že se bude asi celou dobu mluvit jen anglicky. V porotě seděly paní učitelky Drahošová, Renzová a Rejmanová. Nejdříve jsem se měl představit a říct něco o sobě. V tu chvíli dobou ve mně začínala pracovat tréma, takže se samozřejmě našlo pár chyb. Poté mi porota dala obrázek třídy a chtěla po mě, abych ho popsal. To nebylo ještě nic tak těžkého, takže to jsem docela zvládnul. A potom došlo k závěrečné zkoušce. Paní učitelka

Renzová mi ukázala lístky s tématy a řekla, abych si jeden vytáhl. Váhal jsem a nakonec jsem si jeden vytáhl. A bylo to asi to nejlepší téma, co jsem mohl dostat- "My free time" neboli můj volný čas. Tak jsem tedy vyprávěl a myslel na to, jaké mám štěstí. Víím, že tady to popisují, jako by to bylo dlouhé hodiny a bůh ví jak těžké, ale v realitě to asi tak těžké nebylo. Ale každý začátek je těžký. Nakonec jsem z naší kategorie postoupil a pojedu do Litomyšle. Nepředpokládám, že bych se dostal nějak vysoko, ale určitě je to zajímavá zkušenost a mluvit anglicky docela cool.

Blahoslav Adam Lapáček, 6.třída

Olympiáda v anglickém jazyce

Školní kolo 15.ledna 2019

Kat. 6.-7.třída 1.místo A.B.Lapáček

2.místo V.Nováček

3.místo P.Stráníková

Kat. 8.-9.třída 1.místo P. Vymazalová

2.místo V.Vaňková

3.místo L.Pravcová

Okresní kolo 14.února 2019 v Litomyšli

Tam už se na stupně A.B.Lapáček ani P.Vymazalová nedostali. Třeba příště!

Dějepisná olympiáda

16.ledna 2019 Svitavy

Okresní kolo

13.místo A.Vopařilová

23.místo K.Kusá

Blahopřejeme!

Veselé učení dějepisu. Nenacházejte se v 6.třídě, ale v božském Egyptě.

Zeměpisná olympiáda

Školní kolo 10.ledna 2019

Kat. 6.třída 1.místo Matěj Štěpán

Kat.7.třída 1.místo Tereza Němcová

Kat. 8.-9. třída 1.místo Kristián Sádecký

Dne 10. ledna proběhlo školní kolo zeměpisné olympiády. Byla rozdělena na tři části - s atlasem, bez atlasu a praktická část. Já jsem se přihlásil ze srandy a abych si to zkusil. Nejvíce mi šla část bez atlasu a nejmíň část praktická. Ze školního kola do okresního kola postoupili Matěj Štěpán 6. třída, Kristián Sádecký 8. třída a Tereza Němcová 7. třída. Matěj Štěpán se umístil na osmém místě z dvanácti účastníků. Kristián Sádecký na desátém místě z čtrnácti účastníků. Tereza Němcová byla dvanáctá z třinácti účastníků. Okresní kolo proběhlo 20. února ve Svitavách. Gratuluji účastníkům z naší školy.

Marek Nantl, 8. třída

INZERÁT

**Naše škola se letos dožívá
150 let!**

**Prosíme všechny příznivce naší školy
o pomoc s přípravami oslav.
Potřebovali bychom zapůjčit co nejvíce
zajímavých věcí spojených
s moravičkou školou:**

fotky žáků, školy, akcí spojených se školou, oslav, karnevalů,
seznamy žáků, stará vysvědčení, pomůcky, žákovské knížky,
učebnice, školní obrazy, kroniky, lavice, spojení na významné osoby,
které prošly školou..... od roku 1869 do roku 2019

Děkujeme!

Stanislava Coufalová 737 842 811, škola Karel Kovář 461 612 774

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích.

3. číslo XXVI. ročníku /celkově 163. číslo/ vyšlo 5. března 2019 nákladem 40 kusů.
Redakční radu řídí Stanislava Coufalová. Chyby likviduje paní učitelka Renzová.
Logo oslav H.Adamská
Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.
Distribuce: Pavlína a Eliška Urválkovi Cena: 15,- Kč.
Příspěvky, nápady, připomínky a možná i dary adresujte redakci Třesku - Základní škola Morašice u Litomyšle, 569 51.
e-mailová adresa - tresk.noviny@seznam.cz, internetové stránky školy - <http://www.skolamorasice.cz/> telefon 461612774, mobil ZŠ 731769430
Časopis slouží pro účely školy a vzdělávání žáků, vydává školní klub.